

ת"פ 13030/01/20 - מדינת ישראל נגד משה דיין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13030-01-20 מדינת ישראל נ' דיין

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"יתביעות מחוז ים - משטרת ישראל
נגד הנאשם	משה דיין ע"י ב"כ עו"ד חגית רייזמן	

גזר דין

- (1) הנאשם הורשע ביום 15.2.2022, לאחר שמיעת עדויות, בביצוע איומים, עבירה לפי סעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- (2) לפי האישום, בתאריך 30.11.2019, בשעה 18:30 לערך, התקשר הנאשם למוקד 100 של המשטרה ומסר למוקדנית את התוכן הבא:
"אם לא הייתה משטרה הייתי חותך לו את הגרון, את מבינה מה אני אומר, אם לא היה משטרה, הייתי חותך לו את הגרון (שהוא מרים את קולו), הבן זונה הזה אני לא צוחק, הייתי נותן לו דקירות, מביא לו דקירות בלב, הבן שרמוטה. אבל אני לא מטומטם, אני מכבד את החוק"
- (3) לפי המאשימה, וכפי שהוכח במשפט, מדובר באיום וכי הנאשם אמר את הדברים בכוונה להפחיד ולהקיט את המוקדנית ששמעה את דבריו. התוכן המתואר נאמר עקב חשדו של הנאשם כי בעל הדירה אותה שוכר, ניתק את המושכר מרשת החשמל.
- (4) לאחר דחיות רבות שנבעו בשל אי-התייבות הנאשם, אשר ביני לביני החליף ייצוג משפטי, בדיונים מיום 5.3.2023 ומיום 29.3.2023 נשמעו בהתאמה טיעוני הצדדים לעונש.
- (5) המאשימה טוענת בין השאר ובעיקר, כי הנאשם יליד שנת 1989 ביצע מעשה חמור עת איים באוזני המוקדנית לפגוע בחייו של אדם שלישי על רקע יחסי שכירות. שליחת הניידת אותו יום, נועדה לסכל את האיום שהושמע. המאשימה גורסת כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהשית עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות, זאת לצד ענישה נלווית.

(6) הנאשם - באמצעות באת-כוחו עו"ד ח' רייזמן - טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי יש למתן את הענישה בעניינו שכן אמנם העבירה בוצעה בשנת 2019 אך בסופו של יום לא האריך בהליכים וחסך בשמיעת עדויות. הנאשם הסכים דיונית להגשת חומרי חקירה חלף שמיעת העדים, ולמעשה המחלוקת לא הייתה עובדתית לעצם אמירת הדברים אלא משפטית האם בוצעה עבירה אם לאו. הנאשם גורס כי נוכח נסיבותיו האישיות והנפשיות, נוסף לחלוף התקופה ממועד ביצוע העבירה, יש להסתפק בענישה צופת פני עתיד בלבד לצד התחייבות.

דין והכרעה

(7) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף 40ג(א), לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט "יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה...".

(8) הערכים המוגנים: הם שמירה על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין, על שלמות הגוף, הרכוש, וזה נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373 (1989); רע"פ 8736/15 בר נ' מדינת ישראל (17.1.2018)).

(9) נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם איים באוזני המוקדנית שבמוקד המשטרתי לפגוע בשכן שלו על רקע ניתוק חשמל בדירה שהוא שוכר ממנו. הנאשם ומושא האיום אינם זרים זה לזה אלא קיימת ביניהם קרבה משפטית. כפי שקבעתי בהכרעת הדין, הנאשם הכועס מסר את האיום המפחיד כאשר המטרה שלו ברורה, להפחיד את המוקדנית ולהפציר במשטרה לפעול נגד מושא האיום - המשכיר (כך למשל: על מנת שזה יקיים את התחייבויותיו החוזיות לכאורה ויתקן את תקלת החשמל על חשבון). אף שדברי האיום מנוסחים בלשון עבר, אך גם בעיני המתבונן האובייקטיבי, ניתן להבין מהתוכן כי בפעם הבאה (ככל שמקרה כזה יתרחש שוב), הרי אם המשטרה לא תתערב, הוא עלול לממש את המעשים שתיאר. מדובר במעשה מפחיד, חמור ויש בו גם תעוזה מסוימת עת כיוון לכך הנאשם כי דבריו יישמעו באוזני המשטרה דווקא.

(10) מדיניות הענישה הנוהגת: לאחר בחינת פסיקה שדנה בעבירת האיומים, מנעד הענישה ההולמת נע בין ענישה צופת פני-עתיד ברף הנמוך ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות (לעתים מאסר ממש), לצד ענישה נלווית. ראו והשוו עם הפסיקה דנן בשינויים המחויבים כמובן: רע"פ 4475/21 ואשאחי נ' מדינת ישראל (28.7.2021); רע"פ 6403/18 הרוש נ' מדינת ישראל (28.11.2018); רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.2018); ת.פ. (שלום קר') 43502-07-20 מדינת ישראל נ' ונונו (6.2.2022); ת.פ. (שלום י-ם) 2534-09-19 מדינת ישראל נ' עבד אלרחמן (17.2.2021); ת.פ. (שלום רמ') 57182-11-18 מדינת ישראל נ' גאנם (2.8.2020).

11) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם בשנות ה-30 לחייו. לא הוצגו נתונים אודות עבר פלילי כלשהו ולכן אני מניח שהוא נעדר עבר פלילי. הנאשם הגיע להסכמה דיונית שייתרה את שמיעת העדים. לצד זאת, נוכח התנהלותו חלפה כשנה ממועד מתן הכרעת הדין ועד שמיעת טיעוניו לעונש. בנדון דנן נתתי את דעתי גם לחלוף התקופה ממועד האירוע ועד היום וגם למצבו הנפשי כפי שעולה מדברי הסניגורית. עוד נתתי את דעתי בנושא זה להעדר התרשמות חיובית מנטילת אחריות מצד הנאשם על המעשה שיוחס לו. בשקלול של כל אלה, וגם על מנת ליתן ביטוי לחומרת העבירה שבוצעה, אני סבור כעמדת המאשימה, כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

תוצאה

12) לאור האמור משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- א) חודשיים מאסר ככל שהנאשם יעבור עבירת אלימות או איומים תוך שנתיים מהיום.
- ב) הנאשם יישא בקנס בסך 500 ₪ שישולם עד יום 21.6.2023.

ג) הנאשם יתחייב לשלם סך 3,000 ₪ זאת ככל שיעבור עבירת אלימות או איומים תוך שנה מהיום.

13) על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ג, 22 מאי 2023 בנוכחות הצדדים.